

SVENSKA GRIFFONSEKTIONENS
RASSPECIFIKA AVELSSTRATEGI
2005-2009

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

ARBETET MED RAS	4
RASENS HISTORIK	4
AVELSPOLICY	6
NULÄGE	7
AVELSSTRATEGI	8
HANDLINGSPLAN	9
SGS HÄLSOENKÄT 2002	10
FÖRSÄKRINGSBOLAGENS SKADESTATISTIK	13
RASDATA	17
ORDFÖRKLARING	19
RASSTANDARD	20

ARBETET MED RAS

Rasklubben Svenska Griffonsektionen (SGS) har fått i uppdrag av Svenska Kennelklubben (SKK) via Svenska Dvärghundsklubben (SDHK) att utarbeta denna rasspecifika avelstrategi (RAS). SDHK har delegerat ansvaret till SGS. Strategin gäller alla som föder upp eller avlar med griffon oavsett om de är medlemmar eller inte i SGS. Denna strategi gäller i femårsperioder eller tills det att ny fakta framkommer.

Arbetet med RAS för Griffon bruxellois, Griffon belge och Petit brabançon har kontinuerligt redovisats för styrelsen och för medlemmarna på Avelskommitténs sida i Griffonbladet.

År 2002 skickades en hälsoenkät ut till 373 griffonägare, 230 besvarades. Detta får anses vara en mycket hög svarsfrekvens. Försäkringsbolagens statistik insamlades och sammanställdes sommaren 2002. Hösten 2003 skickades ett uppfödarbrev ut till uppfödare med medlemskap i SGS. Av 35 utskick besvarades 14.

Uppfödare och griffonägare har inbjudits till sammanlagt tre träffar. Ett möte med uppfödare och medlemmar ägde rum 5 oktober 2003 med 15 deltagare. RAS dokumentet gicks igenom, synpunkter från deltagarna noterades och efter det reviderade styrelsen RAS till detta dokument som nu föreligger.

Statistik om griffonens nuvarande hälsostatus har inhämtats från SGS enkät 2002, försäkringsbolagens statistik samt SKK:s rasdata genom lathunden. Fakta om de olika sjukdomarna har hämtats från SKK:s hemsida och Hundens sjukdomar av Birgitta Wikström.

Griffon bruxellois, griffon belge och petit brabançon skiljs endast åt genom färg och hårlag. SGS har valt att inte presentera de tre rasvarianterna var för sig då dessa bör behandlas som en ras. Alla tre raserna får paras med varandra och kan födas i samma kull.

RASENS HISTORIK

Den första rasstandard för griffonraserna fastställdes i hemlandet Belgien på 1880-talet och 1883 fick de egna klasser på hundutställningar där. Man hävdar att hundar av griffontyp förekommit flera århundraden tidigare. Att Belgien är ursprungslandet framgår av rasnamnen griffon bruxellois (från Bryssel) och griffon belge (belgisk). De korthåriga exemplaren, som med tiden började dyka upp, fick namnet petit brabançon (liten brabant).

Inkorsning av andra raser tycks ha skett även efter 1883 då det finns dokumenterat att såväl yorkshireterrier som mops ligger bakom namngivna hundar. Dagens griffon har

alltså en brokig skara anfäder. Förutom mops och yorkshireterrier finns med största säkerhet dvärgspaniel med i bilden. Att så är fallet, kan lätt verifieras genom en del oönskade detaljer som ännu kan dyka upp, t.ex. mjukt huvudhår, tunga läppar, huvudrynkor, toppig skalle och sammanväxta trampdynor (s.k. Web-foot). Mopsen torde bära ansvaret för de korthåriga exemplar som började dyka upp i kullarna och likaså för den svarta färgen. De korta väl tillbakalagda näsorna, den uppsvingda underkäken och den varma röda färgen som vi eftertraktar kan vi säkert tacka dvärgspanieln för och alltså inte bara defekten web-foot.

Rasen var under en period otroligt populär i Belgien. Efter första världskriget lär det ha funnits omkring 5 000 griffontikar i landet. Senare beslöts dock betrakta web-foot som ett diskvalificerande fel och avel med "web-footblod" förbjöds. Följderna blev katastrofala och vid slutet av andra världskriget hade rasen nästan försvunnit i sitt hemland. Att den överlevde var mer eller mindre en uppfödarens förtjänst, Mlle. Warzée, kennel du Clos des Orchidées.

Lyckligtvis hade engelsmännen på ett tidigt stadium fått upp ögonen för griffonrasernas charm och åtskilliga var de importer som kom över kanalen redan i slutet av 1800-talet. Engelsmännen upprepade inte heller misstaget att diskvalificera hundar med web-foot och man lyckades genom hängivna uppfödare lotsa rasen genom krigsåren. Svenska uppfödare kan idag tacka sina engelska kollegor för att rasen fått ett gott fotfäste i vårt land.

På kontinenten är rasen på väg tillbaka, men behovet av importer är fortfarande stort. I första hand England, men även USA, Sverige och Finland har bidragit till att man fått in nytt blod. Till Sverige kom de första griffonerna från Belgien i början av 1900-talet, men först några decennier senare, när engelska hundar importerades, kom uppfödningen igång på allvar. Flera framgångsrika dvärghunduppfödare hade griffonen på sitt program. Under 1960-talet kom ett nytt uppsving för rasen, då ett flertal mycket bra hundar importerades från England. De utgör fortfarande grunden för många av dagens uppfödare. Därefter har avelsmaterialet kompletterats med ytterligare importer av mestadels engelsk härstamning. Flera uppfödare har använt sig av USA-födda hundar importerade till Finland (även de med huvudsakligen engelska hundar i stamtavlan).

Nu mer än 100 år efter rasens officiella tillkomst, kan man dock konstatera att en griffon kan se ut nästan hur som helst och ändå anses vara värd titeln Champion. Med några lysande undantag är rasen fortfarande mycket ojämn i typ och storlek. Krafttag behövs från både uppfödare och utställningsdomare för att den lilla kvadratiska, kraftiga griffonen med sitt apansikte och sprudlande temperament skall bli regel och inte undantag.

Alla rasvarianter går här under namnet griffon, vilket är naturligt då endast färg och hårlag skall skilja dem åt.

Historiken är hämtat ur raskompendium skrivet av Birgitta Brunbäck och Siv Jernhake inför domarkonferensen hösten 2004.

Ref.litteratur:

Mabel Parker-Rhodes: The Cult of the Griffon Bruxellois, andra upplagan 1931.

Marjorie Cousens: Griffon Bruxellois, 1960.

L G Raynham: The History and Management of the Griffon Bruxellois, 1985.

AVELSPOLICY

Svenska Griffonsektionen (SGS) har ansvaret för utvecklingen av raserna griffon bruxellois, griffon belge och petit brabançon i Sverige. SGS övergripande mål är att väcka intresse för att främja avel med psykiskt och fysiskt samt exteriört fullgoda och rastypiska individer.

Eftersom rasens utveckling grundas nästan uteslutande på uppfödarnas val av avelsdjur är det viktigt med en gemensam policy som tar tillvara rasens möjligheter att fortleva. Därför ska aveln vara målinriktad, långsiktig och hållbar. Med hållbar menas att den ej leder till brister avseende hälsa, mentalitet och funktion eller tömmer rasen på den genetiska variationen.

Avel och uppfödning ska ske i överensstämmelse med djurskyddslagstiftningen, Svenska Kennelklubbens (SKK:s) grundregler och konsumentköplagen samt den rassetypiska avelsstrategi och den avelspolicy som utarbetats av SGS.

SGS AVELSPOLICY

Dessa rassetypiska råd ges som komplement till SKK:s avelspolicy och de uppfödarens regler som SKK föreskriver.

- Avla så att man minimerar risken att utsätta hunden och valpköparen för lidande.
- Avla för en god hälsa som möjliggör långt liv utan hälsostörningar.
- Avla målinriktat och långsiktigt för att säkerställa en genetisk variation och låg inavelsgrad för att rasen ska kunna lämnas över så frisk som möjlig till nästa generations uppfödare. Alltid noga överväga vad den enskilda hunden kan tillföra rasen.
- Avla för god fertilitet och förmåga att föda utan komplikationer.
- Avla för att bibehålla den rastypiska mentaliteten – där den välbalanserade, alerta och stolta hunden ligger till grund.
- Avla för en funktionell exteriör. Motverka exteriöra ytterligheter genom att till avel välja individer som har god överensstämmelse med rasens standard.
- Aktivt arbeta för att öka kunskapen om och kartlägga rasens hälsostatus för att få bättre kunskap i framtiden.
- Uppfödare bör delta på av SGS anordnade uppfödarmöten och konferenser för att kunna hålla sig informerade om vad som händer inom rasen.

NULÄGE

Svenska Griffonsektionen (SGS) är ansvarig klubb för raserna griffon bruxellois, griffon belge och petit brabançon.

Som hos alla raser förekommer även hos griffonen genetiska defekter. Några har ärftlig bakgrund, andra kan påverkas eller utlösas av miljöfaktorer.

I avelsarbetet bör man utgå från att avvikelser och problem i hälsa och sundhet alltid är ärftliga tills motsatsen bevisas.

SGS har sedan tidigare rekommendation att avelsdjuren bör vara undersökta beträffande höftleder, 80-talet, patella och ögon, 90-talet.

Griffonen upplevs som en frisk ras av flertalet i SGS enkät, men i försäkringsbolagens statistik framkommer att rasen är högt belastad.

Inavelsgraden har hos griffon under de senaste åren visat en nedåtgående trend men andelen kullar med inavelsgrad över 6,25 % bör minska. För att öka den genetiska variationen behöver en större andel hanhundar användas i avel.

Fertilitet och valpning är problem som i första hand berör uppfödaren men som orsakar tiken onödigt lidande. I nuläget har vi inte information om vad rasens stora problem beror på, hur de yttrar sig eller vad man kan göra åt dem. Vi hoppas 2006 få kunskap om orsaken till dessa och då kunna arbeta fram en tydligare strategi.

Enligt försäkringsbolagens statistik förekommer många utbetalningar angående skelett och leder, som patellaluxation. SGS vill genom att uppmuntra till undersökning ge uppfödarna mer kunskap om spridningen av patellaluxation. I kommande hälsoenkät 2008 får vi utvärdera om statistiken förändrats.

Ovanstående problem går ej att rangordna utan måste genom avelsarbete förbättras under den kommande femårsperioden.

Ett flertal andra hälsoproblem förekommer hos griffon enligt statistiken och hänsyn bör även tas till dessa i avelsarbetet. De har dock givits lägre prioritet. Dessa prioriteringar kan komma att förändras med hänsyn till vad som framkommer vid hälsoenkäten 2008. SGS rekommenderar uppfödarna att följa SKKs och SGS avelspolicy.

I griffonlitteratur beskrivs griffonen ha mycket ögonskador men det kommer inte fram i vår statistik. Trånga näsborrar förekommer enligt SGS enkät, men vi har inte funnit att griffonen har problem med andning eller är värmekänslig.

AVELSSTRATEGI ÅR 2005-2009

HÄLSOSTATUS

Avla för en god hälsa som möjliggör långt liv utan hälsostörningar.

MÅL OM 5 ÅR

- Minska antalet sjuka individer, så att vår ras flyttas från premiegrupp fem till premiegrupp fyra hos Agria.

STRATEGI

- Uppfödaren ska genom att följa SGS policy och strategi minska andelen griffoner med i statistiken förekommande defekter/sjukdomar.

GENETISK VARIATION

Avla målinriktat och långsiktigt för en genetisk variation och låg inavelsgrad för att rasen ska kunna lämnas över så frisk som möjlig till nästa generations uppfödare.

MÅL OM 5 ÅR

- Sänka inavelsgraden i genomsnitt till 2,5 %.
- Minska andelen parningar med inavelsgrad över 6,25 % till högst 10 %.

STRATEGI

- Ej göra närmare släktskapsavel än kusinparning, 6,25 %.
- För att bredda avelsbasen använda i aveln en större andel obesläktade individer framförallt fler hanar samt bör samma kombination inte upprepas två gånger.
- Hanhund bör inte användas i avel innan han fyllt 15 månader.
- Tik bör inte paras före 20 månaders ålder.

PATELLALUXATION

Avla för att minska andelen griffoner med patellaluxation.

MÅL OM 5 ÅR

- I hälsoenkäten 2008 ska 50 % av hundarna vara undersökta samt intygen insända till SGS avelsråd.

STRATEGI

- Alla avelsdjur bör före första parning undersökas av veterinär med specialitet i hundens och kattens sjukdomar. Kopia av intyget ska insändas till SGS avelskommitté. Har hunden konstaterad patellaluxation bör den ej användas i avel.
- Uppfödaren bör informera sina valpköpare om sjukdomen och uppmuntra till knäledsundersökning även av hund som inte används i aveln.
- Hunden ska vara lägst 12 månader vid undersökningstillfället. Tik ska ej undersökas i samband med löp.

FERTILITET OCH VALPNING

Avla för god fertilitet och förmåga att föda utan komplikationer.

MÅL OM 5 ÅR

- Minska antalet valpningsproblem till högst 35 %.
- Minska antalet kejsarsnitt till högst 25 %.
- Öka kullstorleken till minst 3 valpar i genomsnitt.

STRATEGI

- Uppfödaren bör undvika att i flera generationer avla på individer födda i kull med enstaka valp.
- Uppfödaren av griffon bör noga överväga motivet till att eventuellt utsätta sin tik för ett andra kejsarsnitt. Hänsyn bör tas till tikens värde för rasen samt till om tidigare snitt berodde på felaktig konstruktion eller värksvaghet.
- I de fall en tik har genomgått ett andra kejsarsnitt ska tiken tas ur avel samt beläggas med avelsspärr oavsett orsaken till det andra snittet.

HANDLINGSPLAN

SGS kommer 2006 skicka ut en uppfödarenkät för att undersöka rasernas valpningsförmåga för att få större kunskap om orsakerna till de förlossningsproblem som förekommer.

En hälsoenkät kommer 2008 skickas ut till alla griffonägare och försäkringsbolagens statistik insamlas för att utvärdera avelsstrategins målsättningar.

Årligen kommer inavelsgrader och uppfödarstatistik att redovisas i medlemstidningen Griffonbladet.

Rasträff kommer att arrangeras varje år för att informera om rasernas utveckling.

Undersökningsresultat på patella, ögon och höftleder kommer kontinuerligt att införas i Griffonbladet.

SGS styrelse kommer att arbeta för en sammanslagning av de tre raserna hos försäkringsbolagen.

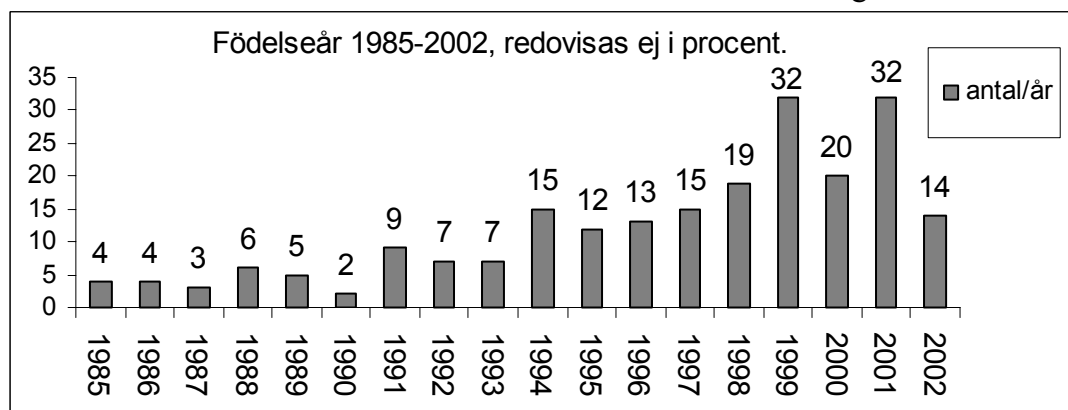
Uppfödarna har tillgång till rasdata och inavelsgrader genom SGS Lathundsansvarig.

Viktigt är att dagens uppfödare samarbetar och tar ansvar för våra raser för att kunna lämna över en frisk och sund griffonstam till framtidens uppfödare.

SAMMANSTÄLLNING AV SGS HÄLSOENKÄT 2002

Svaren är uträknade på antalet svar på respektive fråga. Totala antal svar står inom parentes. Alla siffror är i procent om inte annat anges och är avrundade till närmaste heltal.

229 enkäter med hundar födda efter år 1985. **16%** lever inte längre.

Det deltog **118** stycken tikar och **111** stycken hanar.

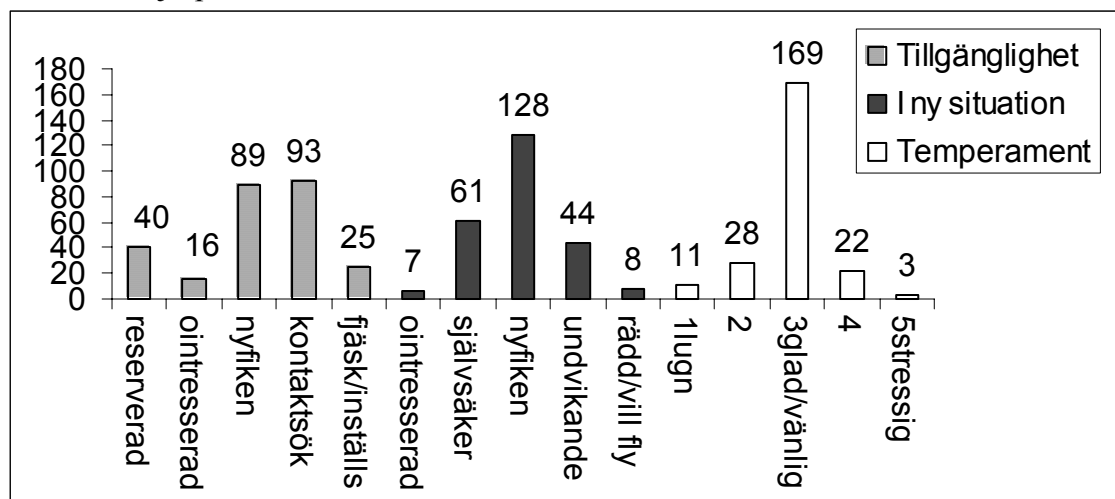
Det var **150** stycken strävhariga och **67** stycken korthåriga.

Veterinärvårdsförsäkrade var **89%** (219 svar). Av dessa har **43%** använt försäkringen en eller flera gånger.

73% (222 svar) uppgav att hundens allmäntillstånd varit mycket gott genom åren.

Hundens mentalitet i genomsnitt, vissa uppgav flera svarsalternativ.

Redovisas ej i procent.

Andningsproblem hade **12%** (221 svar). Vanligaste problem var trånga näsborrar och värmekänslighet.

Problem med ögonen hade **17%** (220 svar).

Två stycken hundar var opererade för inåtväxande ögonfransar. Ingen hade Cherry eye. **18%** (214 svar) var ögonlysta **82%** var utan anmärkning och ingen hund visade tecken på PRA..

Problem med öronen hade **20%** (225 svar). Öroninflammation och svamp var vanligaste problemen.

6 incisiver i underkäken hade **72%** (194 svar), **25%** hade färre.

6 incisiver i överkäken hade **77%** (190 svar), **19%** hade färre.

I svaren ingår hundar som tappat tänder. Vår uppfattning är att frågan var felformulerad då vi ville ha svar på det totala antalet incisiver i den fullvuxna hundens bett.

Visar tänder/tunga gjorde **14%** (213 svar).

10% (beräknat på 229 svar) uppgav allergisymtom. Tre stycken hundar var allergitestade.

8% (224 svar) hade hudproblem. Klåda var det vanligaste hudproblemet. De flesta av hundarna var unga, under 5 år.

Problem med huden mellan tårna förekommer.

18% (101 svar) hade problem med analsäckarna. Av dessa var tre stycken hundar opererade.

8% (225 svar) hade återkommande magproblem. Gastrit/magkatarr och diarré var vanligaste problemen.

Få eller inga hundar angav problem med lever, bukspottskörtel eller njurar.

Konstaterad epilepsi förekommer.

11% (216 svar) hade rörelseproblem, **35%** angav knäledsproblem som orsak.

Ryggproblem hade **6%** (226 svar). De flesta av hundarna var unga.

Sex stycken hundar hade diskbråck.

44% (224 svar) var knäledsundersökta av veterinär. Av dessa var **80%** utan anmärkning,

13% hade patella luxation och övriga hade ej angivit resultat av knäledsundersökning.

Elva stycken hundar var opererade.

27% (212 svar) var HD-röntgade. Av dessa var **54%** utan anmärkning, **33%** med anmärkning och övriga hade ej angivit resultat av höftledsröntgen.

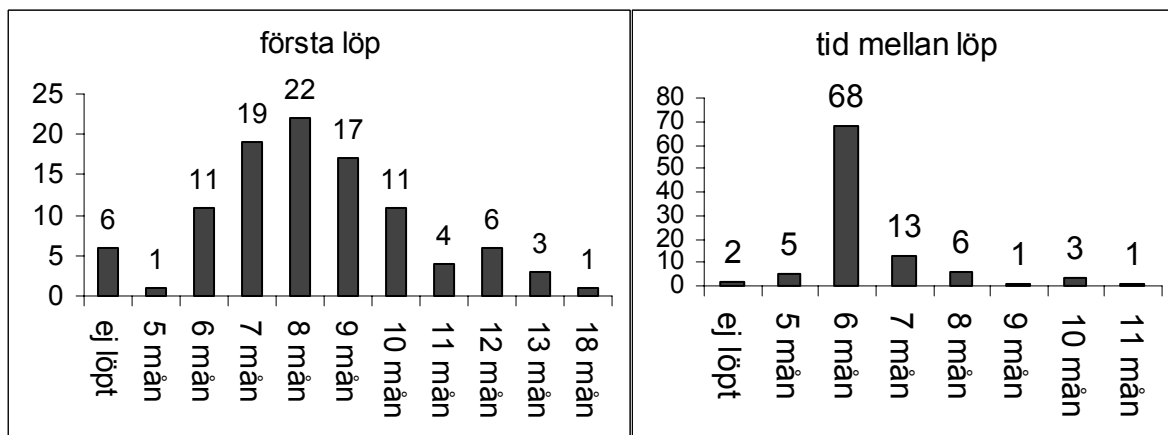
Fyra stycken hundar som ej angivit HD-grad hade höftledsproblem.

En hund uppges ha Legg-Calvé-Perthes.

Hjärtproblem förekommer, de flesta av hundarna var över 7 år. Vanligast var klaffel.

83% (108 svar) av hanarna hade två testiklar.
25% (100 svar) av hanhundarna hade parat.

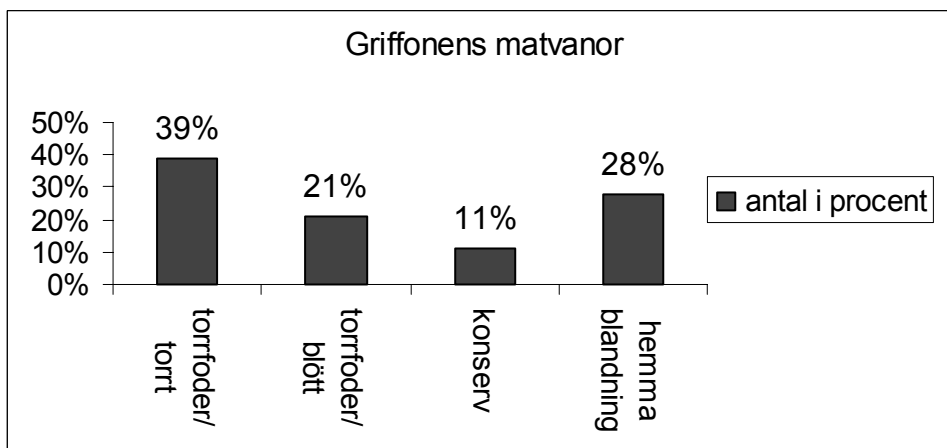
Siffrorna om löpning redovisas ej i procent.

40% (115 svar), 46 stycken av tikarna hade fått valpar. Sammanlagt 90 kullar.
49% (41 svar) hade valpningsproblem. Vanligaste problemet var för stor valp och felläge.
37% (43 svar) hade förlöst med kejsarsnitt.

89% av sammanlagt 336 stycken valpar levde vid födseln. **11%** dog/avlivades innan 8 veckors ålder.
27% (44 svar) av tikarna hade fått valp/valpar med gomspalt.

Jämfört med andra raser ansåg man att griffonen var:
friskare **52%**, ingen skillnad **42%** och sjukare **5%** (204 svar).

39% (227 svar) uppgav olika kombinationer av foder. Torrfoder/hemmoblandning var vanligast. Ingen hund åt endast konserv.

De allra flesta kunde tänka sig att köpa en ny griffon!

Sammanställt av SGS avelskommitté 2003 01 26. Reviderad 2004 07 10.

Aino Landström

Ingrid Raij

Johanna Fröderberg

FÖRSÄKRINGSBOLAGENS STATISTIK FÖR GRIFFON

Viktigt att komma ihåg är att endast behandling över självrisabeloppet betalas ut. Mindre kostsamma sjukdomar syns därför inte.

Endast Folksam lämnar ut uppgifter på hur många griffoner man har försäkrade totalt.

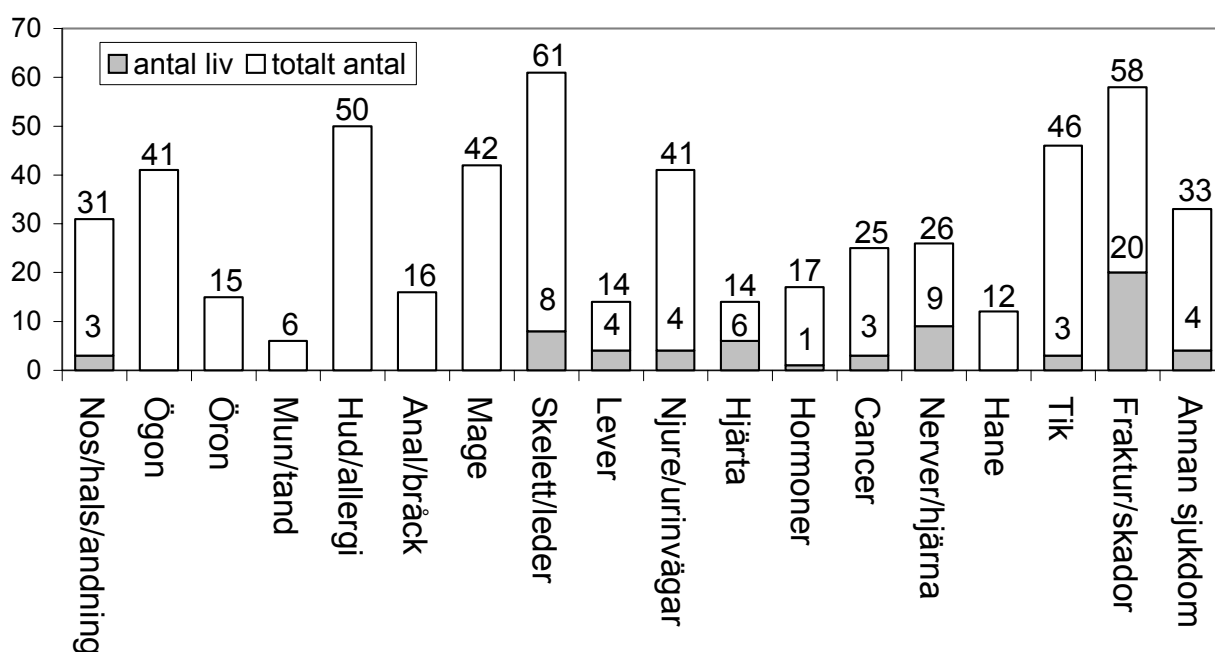
AGRIA

Griffonerna finns i premiegrupp 5. Det finns sex, 1 har lägst premie.

Siffrorna är för åren 1995-2001. Statistiken redovisas i antalet utbetalningar.

Utbetalningarna fördelas: petit brabançon 31%, griffon bruxellois 46%, griffon belge 15%, griffon belge/brux 8%.

Diagram över de 548 utbetalningarna, liv och veterinär.

- Nos/hals/andning **31** utbetalningar. Liv **3**. Tonsillit 6. Akut serös rinit (inflammation i näshålan) 5. Palatum molle elongatum (för lång mjuk gom) 2.
- Ögon **41** utbetalningar. Olika skador/sår 13. Tårorganen 5. Inåtväxta ögonfransar 2. Lägesförändringar hela ögonbulben 4.
- Katarakt kongenitalt (medfött) 1. Glaukom 2.
- Öron **15** utbetalningar. Otit 11.

- Mun/tand **6** utbetalningar.
- Hud/allergi **50** utbetalningar. Inflammation/infektion 10. Neoplastiska förändringar 10. Atopi/allergi 12. Klåda 5. Furunkulos 4. Demodex 1.
- Anal/bråck **16** utbetalningar. Analsäcksinflammation 12. Kongenitalt inguinalbråck (medfött ljumskbråck) 4.
- Mage **42** utbetalningar. Kräkning/diarré 20. Gastroenterit (inflammation mage/tarm) 16.
- Skelett/leder **61**. Liv **8**. Patellaluxation 16. Rörelseproblem/hälta 12. Diskbråck 8. Legg-Perthes 5. Spondylos 4. L7-S1 syndromet 2.
- Lever **14** utbetalningar. Liv **4**. Hepatos (nedbrytning av leverceller) 5.
- Njure/urinvägar **41** utbetalningar. Liv **4**. Urinsten 23. Njursten 6.
- Hjärta **14** utbetalningar. Liv **6**. Mitralisendokardos 3. Endokardos (skrumpling av klaffarna mellan förmak och kamrar, orsakar blåsljud och hjärtsvikt) 1.
- Hormonsjukdom **17** utbetalningar. Liv **1**. Cushings syndrom 10. Hypertyreos 5. Addisons sjukdom 1.
- Cancer **25** utbetalningar. Liv **3**. Tumör i tikens underliv 9. Tumör testikel 5. Tumör i juver 2.
- Nerver/hjärna **26** utbetalningar. Liv **9**. Idiopatisk epilepsi (orsak kan inte konstateras) 7. Epileptiforma kramper 6. Vattenskalle 3.
- Hane **12** utbetalningar. Prostatit **6**. Prostatahypertrofi 3.
- Tik **46** utbetalningar. Liv **3**. Pyometra (livmoderinfl.) 16. Endometrit (lindrigare pyometra) 3. Kejsarsnitt 13. Förlossningskomplikation 5.
- Fraktur/skador **58** utbetalningar. Liv **20**. Fraktur 14. Trafikskada 10. Bitsår 7. Främmande kropp magen 5.
- Annan sjukdom **33** utbetalningar. Liv **4**. Symtom på trötthet 7.

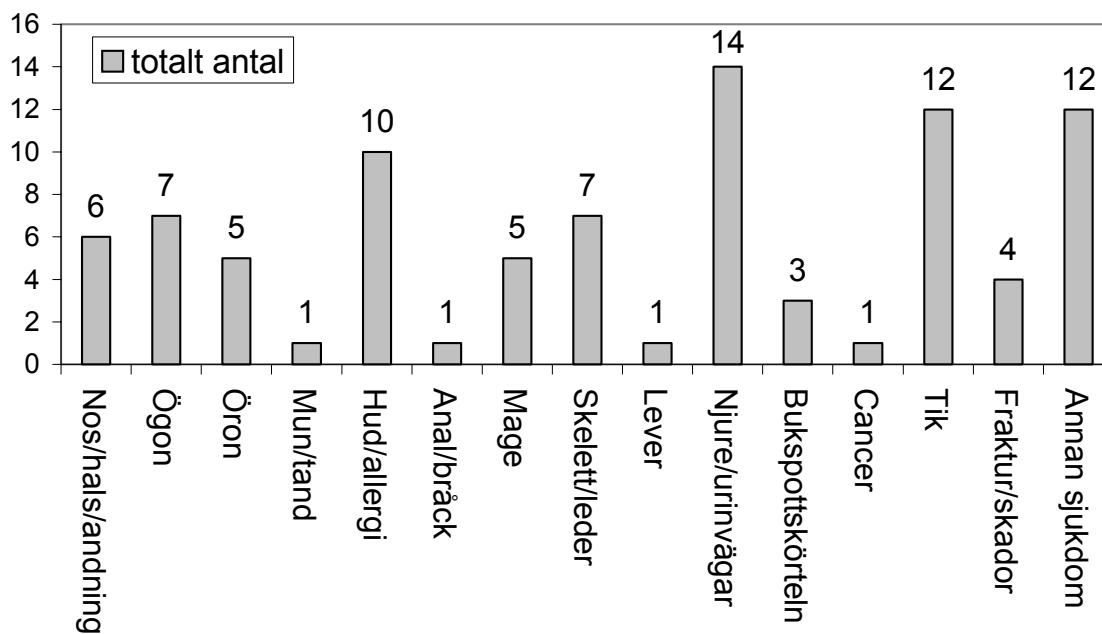
FOLKSAM

Har under åren 1999-2001 haft totalt 24 griffoner försäkrade. I princip har man inte haft några utbetalningar.

IF

If har lämnat ut uppgifter för åren 1997-2002. Totalt har man gjort 89 utbetalningar. Av dessa var 10 liv.

Diagram över If försäkringsbolags utbetalningar, liv och veterinär.

- Nos/hals/andning 6 utbetalningar. Liv 1. Dyspné (ansträngd andning) 2.
- Ögon 7 utbetalningar. Inåtväxta ögonfransar 1. Lägesförändringar hela ögonbulben 1.
- Hud/allergi 10 utbetalningar. Atopi/allergi 2. Furunkulos 2.
- Anal/bråck 1 utbetalning. Kongenitalt inguinalbråck 1.
- Mage 5 utbetalningar. Kräkning/diarré 3. Gastroenterit 2.
- Skelett/leder 7. Liv 1. Patellaluxation 2. Hälta 1. Diskbråck 2.
- Njure/urinvägar 14 utbetalningar. Liv 3. Urinsten 10.
- Bukspottskörteln 3 utbetalningar. Liv 2. Diabetes Mellitus 3.
- Tik 12 utbetalningar. Pyometra 4. Endometrit 1. Förlossningskomplik. 4.
- Fraktur/skador 4 utbetalningar. Fraktur 2. Bitsår 1. Främmande kropp magen 1.

SVELAND

Sveland har lämnat uppgifter på åren 1997-2001. Skadefrekvensen (hur många av 100 försäkrade som utnyttjar försäkringen) för de flesta raser är ca 15-25%

Griffon belges skadefrekvens 38%. Man har gjort totalt 19 utbetalningar.
Andningsproblem 3. Cushings syndrom 2. Mag/tarm katarr. Diskbråck. Liv 2.

Griffon bruxellois skadefrekvens 26%. Man har gjort totalt 86 utbetalningar. Man påpekar att kejsarsnitt är vanligt jämfört med andra raser.
Liv 4 (patella luxation, livmoderinflammation, rhinit, sjukdom i centrala nervsystemet).

Vanligaste diagnoserna:

1. Kejsarsnitt & förlossningshinder
2. Mag/tarmkatarr
3. Livmoderinflammation
4. Urinsten
5. Horhinneinfl./hornhinesår

Petit brabançons skadefrekvens 38%. Man har gjort totalt 61 utbetalningar.
Liv 5 (epilepsi, kramper i bakbenen, hjärninflammation, hjärnskada, livmoderinflammation).

Vanligaste diagnoserna:

1. Patellaluxation
2. Urinsten
3. Livmoderinflammation
4. Diskbråck

Sammanställt av SGS avelskommitté 2003 07 22.

Aino Landström

Ingrid Rajj

Johanna Fröderberg

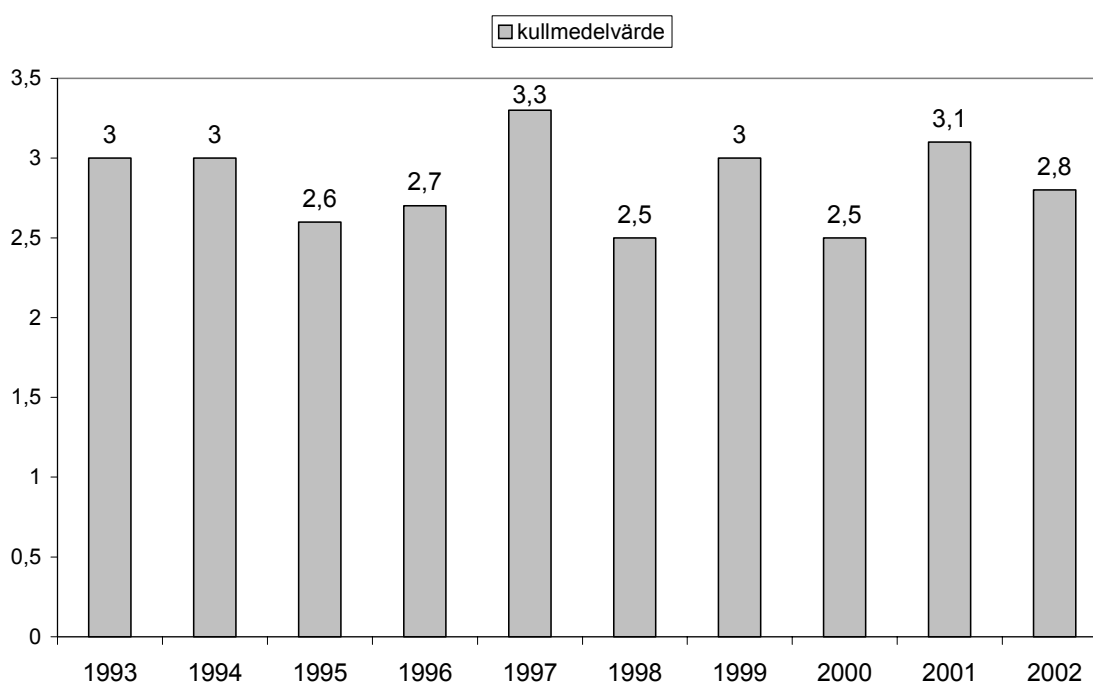
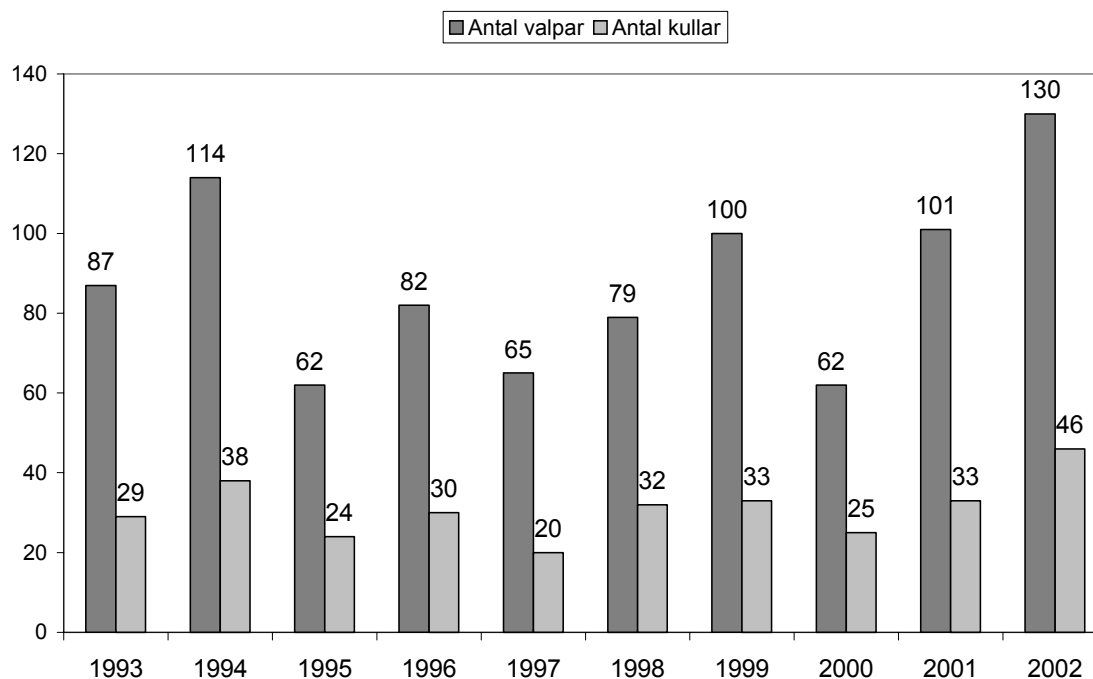
RASDATA

Nedan beräkningar är gjorda i Lathunden med uppgifter ur rasdata från SKK.

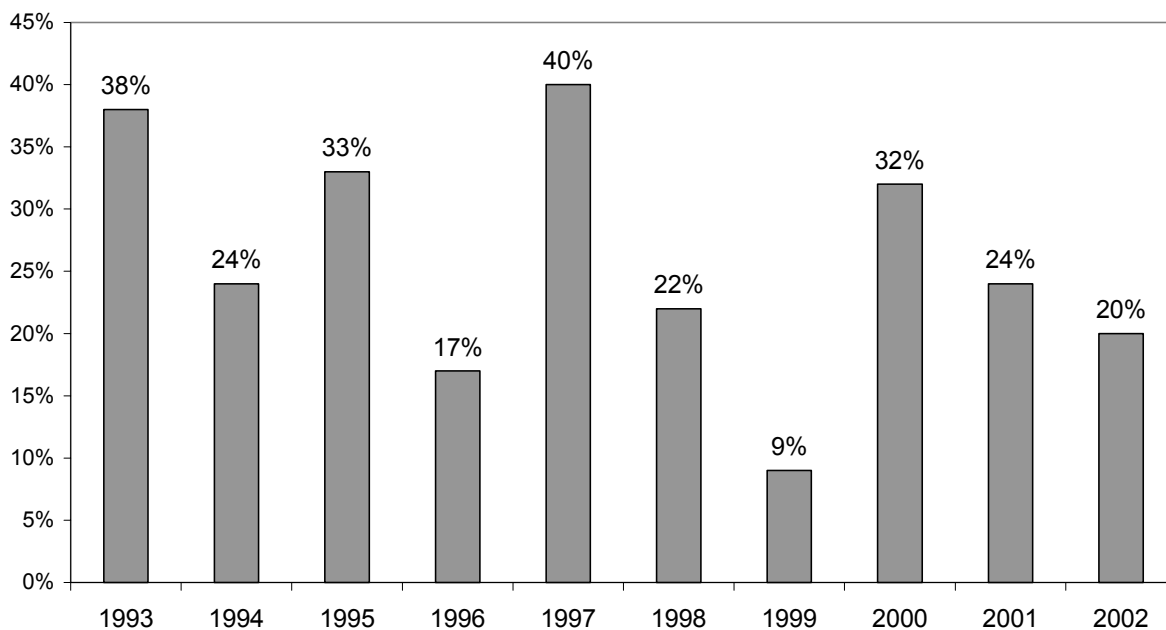
KULLSTATISTIK

Under åren 1993-2002 föddes 310 kullar, föräldrar till dessa var 189 tikar och 115 hanar. Av dessa 115 hanar var 42 % far till mer än två kullar, 30 % av hanarna var födda i annat land.

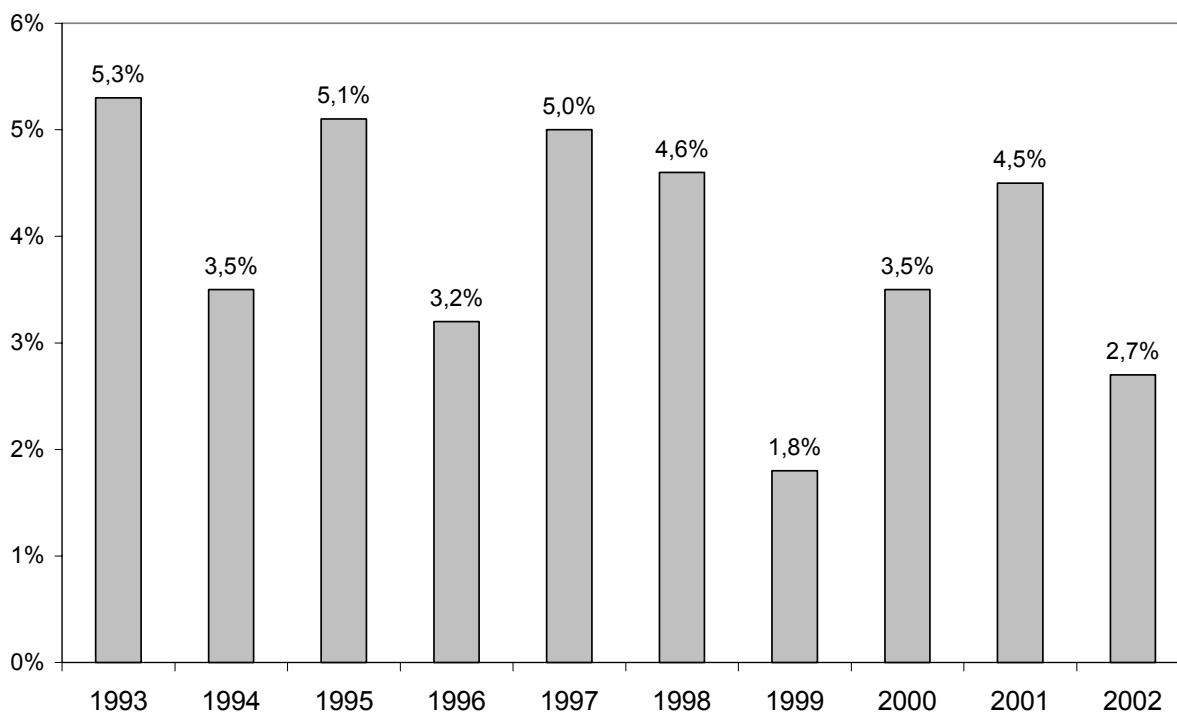
Kullstatistik på svenskfödda valpar 1993-2002

INAVELSGRADSSTATISTIK

Andel svenskfödda kullar med inavelsgrad över 6,25 % födda åren 1993 - 2002

Inavelsgraden i genomsnitt på svenskfödda kullar åren 1993 - 2002

HÖFTLESDYSPLASISTATISTIK

1970-2002 höftledsröntgades totalt 311 griffoner. Av dessa var 209 utan anmärkning och 102 hade varierande grad av höftledsdysplasi.

ORDFÖRKLARING

Atopi

Inandade allergiframkallande ämnen ger hos hund en form av allergi, atopi, med symtom framförallt från huden i form av klåda, vanligast i ansikte, armhålorna och på tassarna.

Cushings syndrom

Cushings sjukdom orsakas av för hög bildning av kortisoner i binjurarna.

Endokardos

Endokardos med skrupning av klaffarna mellan förmak och kamrar och därav orsakade blåsljud och hjärtsvikt förekommer hos äldre hundar av små raser.

Epilepsi

Med epilepsi menas en rubbning av hjärnans funktion med regelbundet återkommande krampanfall.

Gastrit

Inflammation i magsäckslemhinnan gastrit, ”magkatarr”, kan uppstå akut till följd av infektioner, otjänligt foder eller vatten och förgiftningar. Gastrit förekommer ofta tillsammans med tarmslemhinneinflammation enterit, ”tarmkatarr”.

Glaukom

Sjukdomar med förhöjt tryck i ögat kallas allmänt för glaukom eller ”grön starr”.

HD – höftledsdysplasi

Höftledsdysplasi innebär att ledskålen är för grund, varför höftledskulan får ett otillräckligt stöd och leden blir ostadig.

Hypertyreos

Hypertyreos ger underfunktion i sköldkörteln.

Inavelsgrad

En för hög inavelsgrad medför dubblering av gener. Dubbleringen medför att gener förloras. Gener med negativ inverkan dubblas också, vilket kan ses i en ökning av defekter orsakade av recessiva gener.

Katarakt

Katarakt eller ”grå starr” är en grumling av ögats lins. Linsgrumling kan även orsakas av olika former av yttre påverkan och är långtifrån alltid ärftlig.

Patellaluxation

Patellaluxation innebär att knäskålen, patella, kan förflyttas från sin normala position antingen utåt, lateral luxation eller inåt, medial luxation.

PRA

Med PRA menas näthinne- (retinal) förtvining (atrofi) av fortskridande (progressiv) och ärftlig natur. Näthinneförtvining kan även ha icke-ärftliga orsaker, men då används inte beteckningen PRA.

Urinsten

Urinsten och kristaller kan bestå av olika material t.ex. struvit, kalcium-oxalat eller cystin.

Ögonspegla

Genom att ögonspegla får man kunskap om ärftliga sjukdomar som t.ex. PRA och katarakt.

STANDARD FÖR
GRIFFON BRUXELLOIS
GRIFFON BELGE
PETIT BRABANÇON

Grupp 9
FCI nr 80
FCI nr 81
FCI nr 82

ORIGINALSTANDARD 2003-03-25

FCI-STANDARD 2003-05-05; franska

SKKs STANDARDKOMMITTÉ 2004-

URSPRUNGLAND/
HEMLAND:

Belgien

ANVÄNDNINGS-
OMRÅDE:

Sällskapshund

FCI-KLASSI-
FIKTION:

Grupp 9, sektion 3

BAKGRUND/
ÄNDAMÅL:

De tre raserna, griffon bruxellois, griffon belge och petit brabançon, har sitt ursprung i en liten strävhairig typ av hund som kallades ”smousje”, vilken under hundratals år förekommit i omgivningarna kring Bryssel. Under 1800-talet korsade man in röd king charles spaniel och mops, vilket gav svart, släthairig päls samt befäste dagens rastyp. De små hundarna var mycket alerta och sades vakta vagnarna och hålla stallen fria från gnagare. De första griffon bruxellois som stambokfördes i Belgien 1883 hette Topsy och Foxine. Vid sekelskiftet 1900 hade griffonerna hunnit bli mycket populära, inte minst tack vare drottning Marie-Henriettes intresse för dem. Griffoner exporterades flitigt och därmed spreds deras popularitet utanför Belgiens gränser.

HELHETSINTRYCK:

De små belgiska sällskapshundarna är intelligenta, balanserade, alerta, stolta, robusta och så gott som kvadratiska. De har god benstomme men är samtidigt eleganta i sina rörelser och i sin konstruktion. De drar till sig uppmärksamhet p.g.a. ett nästan mänskligt ansiktsuttryck. Två av raserna är strävhairiga men med olika pälsfärg medan petit brabançon är släthairig.

VIKTIGA MÅTT-
FÖRHÅLLANDEN:

Kroppslängden, mätt från skulderledsvinkeln till sittbensknölna, skall vara så nära mankhöjds måttet som möjligt.

UPPFÖRANDE/
KARAKTÄR:

Griffon bruxellois, griffon belge och petit brabançon är balanserade små hundar som är alerta, stolta, mycket trogna sina ägare och mycket uppmärksamma. De får varken vara timida eller aggressiva.

<u>HUVUD:</u>	Huvudet är rasernas mest karakteristiska och iögonfallande kroppsdel. Det skall vara tämligen stort i förhållande till kroppen och uttrycket sägs vara nästan mänskligt. Hos griffonerna skall pälshåret vara strävt, utstående och raggigt. Det skall vara längre över ögonen, på nospartiet, kinderna och hakan.
Skallparti:	Skallpartiet skall vara brett och runt med väl rundad panna.
Stop:	Stopet skall vara mycket markerat.
Nostryffel:	Nostryffeln skall vara svart, bred och ha väl öppna näsborrar. Den skall vara ansatt i linje med ögonen. Nostryffelns spets skall vara så tillbakalutad att hakan och pannan är på samma plan när man ser nospartiet i profil.
Nosparti:	Nospartiet, inkluderat nostryffeln, är mycket kort och skall inte vara längre än 1,5 cm. Hos petit brabançon ter sig nospartiet längre genom avsaknaden av lång päls. Uttrycket blir otypiskt om inte nospartiet är uppsvängt eller om nostryffeln är ansatt lägre än i linje med ögonen. I bägge fallen är felen allvarliga.
Läppar:	Läppkanterna skall vara svarta. Läpparna skall sluta tätt an. Överläpparna skall inte vara fylliga eller täcka underkäken. Lösa läppar stör det önskvärda uttrycket.
Käkar/tänder:	Underkäken skall vara uppsvängd och bred - den får inte avsmalna till en spets. Underkäken skall sticka ut framför överkäken. Raserna skall ha underbett. Över- och underkakens incisiver skall sitta på en rak linje och vara parallella. Munnen skall kunna hållas väl stängd och får då varken visa tänder eller tunga. Det är synnerligen viktigt att käken är bred och att hakan är kraftigt markerad. Det skall månas om att incisivbortfall inte föreligger.
Ögon:	Ögonen skall vara placerade brett isär, vara stora och runda men aldrig utstående. De skall vara så mörkt bruna som möjligt. Ögonkanterna skall vara svarta och helst skall ingen ögonvita synas. Små, ovala eller ljusa ögon är fel.
Öron:	Öronen skall vara små, högt ansatta med tillräckligt avstånd emellan dem. Okuperade öron skall vara halvresta och övertippade framåt. Det är inte önskvärt med stora öron eller öron som hänger ned efter huvudets sidor. Kuperade öron skall vara spetsiga och upprätta. Okuperade eller kuperade öron är likvärdiga.

KUPERING AV ÖRON ÄR FÖRBJUDET I SVERIGE.

HALS: Halsen skall vara medellång och harmoniskt ansatt mot skulderna.

KROPP: Kroppslängden skall vara ungefär densamma som mankhöjden. Helhetsintrycket skall vara en liten, kvadratisk och kraftfull hund.

Manke: Manken skall vara något högre än rygglinjen.

Rygg: Ryggen skall vara plan, kort och stark.

Ländparti:	Länden skall vara kort och muskulös och endast svagt välvd.
Kors:	Korset skall vara brett och plant eller endast mycket svagt sluttande.
Bröstkorg:	Bröstkorgen skall vara bred, väl nedsänkt mot armbågarna. Bröstbenet skall vara tydligt markerat vilket gör förbröstet framträdande, sett i profil. Revben skall vara väl välvda men varken tunnformade eller för flata.
Underlinje:	Buklinjen skall vara något uppdragen och flankerna tydligt markerade.
Svans:	Svansen skall vara högt ansatt och bäras tämligen högt. Den okuperade svansen bärs upprätt med svanstippen böjd mot ryggen, utan att nå ned till den. Svansen kuperas tämligen kort i hemlandet. Stubbvans, krokig, eller ringlad svans är allvarliga fel.

SVANSKUPERING ÄR FÖRBJUDEN I SVERIGE.

EXTREMITETER:

FRAMSTÄLL: Frambenen skall vara parallella med god benstomme och ansatta tillräckligt väl åtskilda.

Skulderblad: Skuldrorna skall vara normalt vinklade.

Armbåge: Armbågarna skall ligga väl intill kroppen

Mellanhand: Handlovarna skall vara starka.

Framtassar: Framtassarna skall vara små och runda, varken inåt eller utåtriktade. Tårna skall vara tätt slutna. Sammanvuxna tår är inte önskvärt. Trampdynorna skall vara tjocka och så mörka som möjligt. Klorna skall helst vara svarta, eller så mörka som möjligt.

BAKSTÄLL: Bakbenen skall ha god benstomme, vara helt parallella. Vinklarna i fram- och bakstället ska harmoniera.

Knäled: Knälederna skall vara tillräckligt vinklade.

Has: Hasorna skall vara korta, varken tätt eller brett ställda.

Tassar: Baktassar som framtassar. I ursprungslandets standard anges att sporrar inte är önskvärda.

RÖRELSER: Rörelserna skall vara kraftfulla och parallella med gott påskjut bak. Höga eller vevande frambensrörelser är fel.

PÄLS:

Pälsstruktur: Griffon bruxellois och griffon belge skall ha sträv päls med underull. Pälsen skall vara naturligt hård, svagt vågig, inte lockig och den skall trimmas. Pälsen måste vara tillräckligt lång för att pälsstrukturen skall kunna bedömas. För lång päls är inte önskvärt då det fördärvar helhetsintrycket. Silkesaktig eller ullig pälsstruktur är ett allvarligt fel. Pälsen på huvudet bildar hos griffonerna skägg och mustascher. Den längre, tjockare pälsen börjar i höjd med nostrifyfeln-ögonen och sträcker sig från öra till öra och täcker nospartiet och kinderna. Längre päls formar också ögonbryn.

Petit brabançon är slåthårig. Pälsen är hård och glänsande och som längst 2 cm.

Färg: *Griffon bruxellois:* Röd, rödaktig; lite svart är tillåtet i pälsen på nospartiet. *Griffon belge:* Svart, svart med tanteckning. Tanteckningen skall vara tydlig och ha klar färg. Svart och röd melerad pälsfärg är tillåtet men rent svart eller svart med tanteckning föredras. *Petit brabançon:* Samma färger som hos griffonerna är accepterade. Det skall finnas en mörk mask. Hos äldre hundar accepteras grå eller gråsprängd mask. För alla tre raserna gäller att några få strån vitt accepteras på bröstet men det är inte önskvärt.

STORLEK/VIKT:

Vikt: Vikten varierar mellan 3,5 kg och upp till 6 kg.

FEL:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

DISKVALIFI- CERANDE FEL:

- Aggressivitet eller extrem skygghet.
- Nostryffel som inte är svart eller som saknar pigment.
- Tunga som är ständigt synlig när munnen är stängd.
- Sned underkäke.
- Överkäke som är längre än underkäken.
- Annan färg än de i standarden föreskrivna, som grå, blå med tanteckning, brun med tanteckning eller leverfärg.
- Vit fläck.

NOTA BENE:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

TESTIKLAR:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Revidering av SGS RAS angående rekommendation för ögonundersökning

Svenska Griffonsektionen är rasklubb för Griffon bruxellois, Griffon belge samt Petit brabançon.

Under 2005 och 2006 konstaterades några fall av ärftliga eller misstänkt ärftliga ögonsjukdomar hos griffon. Av 90 undersökta hundar fick 18 diagnos av något slag. En hund fick diagnosen PRA, en PRA-liknande retinopati och en retinopati. Vi önskar därför revidera RAS med en rekommendation om ögonlysning för att få bättre kunskap om ögonsjukdomarnas förekomst inom rasen och om möjligt förhindra en spridning. SKKs generella rekommendation när det gäller hund som konstaterats ha PRA är att den skall ej användas i avel, inte heller hundens föräldrar, avkomma eller helsyskon. Dessa avelsåtgärder är huvudregel vid sjukdom som har misstänkt recessiv arvsång.

Under 2006 har information om ögonsjukdomarna publicerats i klubbtidningen Griffonbladet. Information från styrelsen om förslaget att revidera RAS med rekommendation att ögonlysa publicerades i nr 3 2006. Klubben har inhämtat råd från ögonveterinär Eva Gustafsson och diskuterat igenom frågan med SDHKs ARKEN. Medlemmarna har haft möjlighet att ta del av frågan och inkomma med åsikter.

HANDLINGSPLAN

Genom att utvärdera ögonlysningsresultaten och göra konsekvensbeskrivning får vi underlag för att så snart det är möjligt formulera vidare avelsrekommendationer när det gäller allvarliga ögonsjukdomar.

ÖGONSJUKDOMAR

Avla för att minska risken för att allvarliga ögonsjukdomar nedärvs till avkomman. Med allvarliga ögonsjukdomar menas sådana som kan orsaka blindhet, långvarig smärta eller kräva livslång medicinerig. Många ögonsjukdomar är dåligt utredda vad avser ärftlighet.

MÅL OM 3 ÅR

- Alla griffoner som avses användas i avel skall vara ögonlysta u.a. med avseende på allvarliga ärftliga eller misstänkt ärftliga ögonsjukdomar.

STRATEGI

- Avelsdjur ögonlyses inom ett år före parning.
- Hund som konstaterats ha allvarlig ärftlig eller misstänkt ärftlig ögonsjukdom skall ej användas i avel.
- Nära släktingar till hund med allvarlig ärftlig eller misstänkt ärftlig ögonsjukdom ögonlyses, i första hand föräldrar, helsyskon och eventuell avkomma.

SVENSKA GRIFFONSEKTIONENS STYRELSE

genom

Johanna Fröderberg
Sekreterare SGS

SVENSKA GRIFFONSEKTIONEN
SEKRETERARE JOHANNA FRÖDERBERG SIFFERBO LJUNGVÄGEN 2, 780 41 GAGNEF
TELEFON: 0243 – 23 03 32 E-POST: sekreterare@griffonsektionen.com